

SZÓCS GÉZA

Makkai mester mágiája

Ma, amikor Hawaiï az olcsó magyar álmok szimbólumává és netovábbjává lett, már-már valószínűtlen fordulatnak számít, hogy valaki – egy hawaiï magyar ember – hazaköltözzön szerény pátriánkba, feladva mindent, bár nem feledve. Egy erdélyi, hawaiï, chicagói magyar költő.

1987 kora nyarán – Erdélyből nemrég kiebrudalt földönfutóként – amerikai felolvasó körútra hívott meg Hámos Lászlóék alapítványa, a Hungarian Human Rights Foundation. Egy kötetemet is megjelentették. Ekkor találkoztam Máraival, Wass Alberttel, és találkoztam újra – életemben másodszor – Faludy Györggyel s még nagyon sokakkal.

A körút egyik helyszíne Chicago volt. Szathmáry Lajos, a híres-nevezetes Szatyï vendége voltam. (Hihetetlen könyvtára volt – azt is engedték szétszóródni, mint annyi fel sem becsülhető értékű hagyatékot a Határ Győzőétől a Hamvas házaspárig.)

A vacsora alatt betoppant Makkai Ádám meg Ignác Rózsa, a Makkaiak aurájával. Ez már önmagában helyet biztosított számára az erdélyi szellemi felsőházban. Ehhez adódott hozzá költőként, fordítóként, szerkesztőként, nyelvészként, egyetemi emberként szerzett hírneve és rangja, némi hawaiï egzotikummal fűszerezve, amúgy Benyovszky-san: Hawaiï magyar királyát lehetett volna képzelni benne. Szóval egy nem mindennapi házigazda s egy nem mindennapi vendég ismeretségével gazdagodtam aznap este.

Kötetlen csevegés folyt, megannyi érdekes téma került szóba az erdélyi magyarság helyzetétől kezdve az ázsiai gasztronómiáig és az alaszakai aranyásókig. Valamiképpen a horoszkópkészítés is. Makkai megemlítette, hogy ezt a fajta tudást is elsajátította, én pedig lefirkantottam neki születési koordinátáimat és ő oda sem figyelve, lazán zsebre tette a feljegyzést, zakója belső zsebébe.

Aztán elment, a háziak is nyugovóra tértek, én is. A vendégszobában aludtam.

Éjfél után kitartó kopogásra ébredtem. Amúgy hálóingben ajtót nyitok – hát ki más áll ott, mint Makkai. Hosszú léptekkel az asztalnál terem, és lepedőnyi papírokat terít ki rá.

– Ne haragudj a késői zavarásért, de elkészítettem a horoszkópodat, és nem álltam meg, hogy meg ne mutassam neked – mondta lezserül, majd elkezdte magyarázni az ábrákon a házakat és bolygóállásokat.

Én már túl voltam egy saját horoszkóppal kapcsolatos meghatározó élményen – Hamvas Bélánénak, Kató néninek köszönhetően – úgyhogy érdeklődéssel hallgattam, amint előadja, hogy mint a rajzon is látható, jelenleg tényleg senkim és semmim, valóban vagabundus vagyok, hazátlan, vagyontalan, ágrólszakadt kóbor poéta, számkivetett vesztes – de *nem telik bele 3 év* (ekkor 34 éves voltam), *átlépek életem negyedik házába*, és minden megváltozik. A világ maga is újrarendeződik, s ezen belül az én privát kis sorsom is; házam is lesz. „viszonyaid konszolidálódnak és *rengeteg pénz lesz körülötted*”.

Azt nem mondta, hogy ez a rengeteg pénz az enyém lesz (és nem is lett), de mágiusan ható látomása a jövőmről így is tökéletesen kielégített: megérintett az egésznek a mágiája, a kételytelen hanghordozás, és nem titkolom: az egész jövőndőlés bizalommal és önbizalommal töltött el.

Hát még amikor eljöttek a hihetetlen 1989-es és 1990-es esztendőik, s a világ is valóban megváltozott, ahogy Makkai jósolta, és az én életem is rendeződött – előbb a Szabad

Európánál, aztán az RMDSZ főtítkáráként, illetve Kolozsvár szenátoraként a bukaresti parlamentben – ha nem gazdag emberként is, de mégsem egyik napról a bizonytalan másikra tengődve: hányszor meg hányszor jutott eszembe a hawaii magyar költő, miközben álmra hajtottam fejem kolozsvári lakásomban. Vagy leltárt készítve életemről azokon a rozoga propelleres repülőgépeken, melyekkel hetente utaztam a fővárosba oda és vissza: az ilyen izgalmas helyzet *mint olyan* kiváltképpen alkalmas és inspiráló számvetésre és sorselemzésre.

Aztán következtek az újabb meg újabb életfordulatok, a további asztrológiai házaknak megfelelően, amelyekre viszont akkor, Chicagóban kevés figyelmet fordítottam. Jobban érdekelt a közeljövőm, mint a távoli. Most már talán arra is kíváncsi volnék, mi történik majd velem életem hetedik házán túl – s itt beugrik egy verssor: A HETEDIK TE MACAD LÉGY... Igaz ugyan ami igaz, hogy eddig is én voltam saját magam, de lehet, hogy akkor majd méginkább az leszek?

S hogy Makkai hogyan és miért költözött haza Pestre Hawaiiból?

Talán, mert ezt olvasta a saját horoszkópjában. Hogy ez fog történni vele.